

บทที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง กรอบข่าวของสถานีโทรทัศน์เฉพาะแห่ง 3 สถานีในช่วงระหว่างความขัดแย้งทางการเมืองในประเทศไทย วันที่ 2 มีนาคม ถึง 2 เมษายน 2549 เป็นการศึกษาให้ความสนใจส่วนของ ภาพข่าวและเนื้อหาในการนำเสนอข่าวของสถานีโทรทัศน์ทั้ง 3 ช่อง ได้แก่ สถานีโทรทัศน์ไอทีวี, สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 และ สถานีโทรทัศน์กรมประชาสัมพันธ์ ช่อง 11 เป็นสำคัญ โดยในแต่ละช่องนั้น มีการนำเสนอแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ มาประกอบเพื่ออธิบายและสนับสนุนข้อสันนิษฐาน โดยข้อสันนิษฐานข้อที่ 1 คือ

กรอบข่าวในช่วงความขัดแย้งทางการเมืองของสถานีโทรทัศน์ทั้ง 3 ช่อง ในช่วง ระหว่างวันที่ 2 มี.ค. ถึง 2 เมษายน 2549 มีลักษณะการวางกรอบข่าวที่แตกต่างกัน

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยใคร่นำเสนอแนวคิดเบื้องต้นในเรื่องก่อนอื่นผู้วิจัยได้ทำการศึกษารูปแบบจำลองของการสื่อสารในรูปแบบต่างๆ และพบว่า แบบจำลองของ Jakobson นั้นเป็นการประยุกต์แนวคิดพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร ซึ่งใน Jakobson's Model (1958) มีปัจจัยที่สำคัญ 6 ตัว ที่มีผลสำคัญต่อการสื่อสาร เริ่มจาก ผู้ส่งสาร (Addresser) ในการวิจัยครั้งนี้ คือ สถานีโทรทัศน์ทั้ง 3 สถานี ที่ส่งข้อความ (Message) ก็คือ เนื้อหา ภาพและเสียง (Text) ของข่าวเกี่ยวกับเหตุการณ์ความความขัดแย้งทางการเมือง ไปยังผู้รับสาร (Addressee) ซึ่ง Jakobson ได้อธิบายว่า ข้อความที่ถูกส่งออกไปนั้นต้องแสดงออกและอ้างถึงบางสิ่งบางอย่างที่มีความหมายมากกว่าตัวของมันเอง ซึ่งก็คือ บริบท (Context) และการเชื่อมต่อระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสารผ่านทางช่องทางต่างๆ (Contact) คือ โทรทัศน์ ท้ายสุดคือ รหัส (Code) ซึ่งเป็นตัวจัดระบบและระเบียบการสร้างความหมาย โดยJacobson's Model (1958) สามารถเขียนอธิบายได้ ดังนี้

ที่มา: Jacobson's Model (1958), (John Fiske, 1982: 36-7)

จากคำอธิบาย Jacobson's Model ข้างต้นนี้ พบว่า การที่จะเข้าใจถึงกรอบข่าวของสถานีโทรทัศน์ในช่วงเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองนั้น จำเป็นต้องทำความเข้าใจในตัว รหัส (Code) ที่แสดงหน้าที่ในการจัดระบบเนื้อหาของข่าวที่นำเสนอออกไป ซึ่งรหัสสำหรับการนำเสนอข่าว ก็คือ กรอบ (Framing) ที่ทางสถานีโทรทัศน์จะต้องนำเสนอภายใต้กรอบที่วางไว้ เพื่อเป็นการสร้างความหมายต่อข่าวที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ การที่ผู้รับสารจะเข้าใจความหมายได้นั้น ก็ต้องมีการถอดรหัส (decode) ตามประสบการณ์และความเข้าใจและมุมมองที่แต่ละคนมีอยู่นั่นเอง

การกำหนดกรอบของสื่อ (Media Framing) หมายถึง กระบวนการระบุภาพของประเด็นปัญหาที่จะปรากฏในข่าว การกำหนดกรอบคือการกำหนดขอบเขตของเนื้อเรื่องข่าว รวมไปถึงการกำหนดว่าเนื้อหาข้อความใดควรแก่การนำเสนอเป็นข่าวและเนื้อหาใดไม่ใช่ นักหนังสือพิมพ์ใช้กรอบข่าวนี้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจว่า สิ่งใดควรจะไปผนวกรวมอยู่ในเนื้อหาของข่าวที่จะรายงาน และเนื้อหาส่วนใดควรตัดทิ้งไป กระบวนการกำหนดกรอบข่าวอาจเป็นไปได้ทั้งที่เกิดจากสำนักหรือความตั้งใจ โดยสัญชาตญาณและโดยกรอบทางวัฒนธรรม

เฉกเช่นเดียวกับกรอบภาพที่ช่วยส่งให้งานศิลปะภายในกรอบดูโดดเด่น และลดทอนความสำคัญของสิ่งอื่นๆ ที่อยู่ภายนอกกรอบออกไป กรอบของสื่อก็ทำหน้าที่ในการดึงดูดความสนใจของผู้ชมให้มุ่งเน้นไปยังเนื้อหาส่วนหนึ่งส่วนใดที่นักหนังสือพิมพ์กำหนดเอาไว้เช่นกัน

เกอกรี เบทสัน (Gregory Bateson) นักมนุษยวิทยาเป็นบุคคลแรกที่เริ่มใช้คำว่า กรอบ ในปี 1955 ในเชิงการศึกษาวิจัยทางการสื่อสาร โดยกล่าวเอาไว้ว่า 1.กรอบคือแบบแผนหรือโมเดลการรับรู้ต่างๆ (cognitive models) ที่ทำให้บุคคลสามารถตีความและประเมินคุณค่าของข้อความที่รับมาได้ เบทสัน กล่าวว่ นักวิชาการให้ความสนใจกับแบบแผนการรับรู้ดังกล่าวนี้ในแง่ของความเข้าใจในเชิงวัฒนธรรมมากที่สุดทั้งในแง่ของสิ่งที่ทุกคนมีส่วนร่วมและในแง่ของพลังที่ช่วยขับเคลื่อนสังคม 2.กรอบ เป็นอัติการสื่อสาร (metacommunications)

การกำหนดกรอบข่าว ในการกำหนดกรอบข่าวนั้นจะมีการใช้กรอบอยู่ 2 ประเภทคือ กรอบเหตุการณ์ (episodic) และกรอบสาระสำคัญ (thematic)

กรอบเหตุการณ์ เป็นกรอบพบเห็นและมีความสำคัญอย่างมากในข่าวโทรทัศน์ที่มีเนื้อหา นำเสนอปัญหาสังคมด้วยการยกตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมและเห็นได้ชัดแจ้ง กรอบเหตุการณ์มุ่งเน้นที่เหตุการณ์สำคัญ รุนแรง ไร้อารมณ์ มีความเกี่ยวข้องกับปัจเจกบุคคลใดบุคคลหนึ่ง สถานที่หนึ่ง เวลาหนึ่ง (เช่น รายงานข่าวฆาตกรรมยามวิกาล) กรอบเหตุการณ์ถูกใช้มากถึง 80% ของการ

กำหนดประเด็นข่าว ในขณะที่กรอบสาระสำคัญ ถูกใช้ราว 20% ที่เหลือ โดยมุ่งเน้นที่จะนำเสนอประเด็นปัญหาในมุมมองกว้าง มุ่งเน้นไปที่สภาพการ ผลลัพธ์ วิธีทางแก้ไข (เช่น ปัญหาความยากจนภายในประเทศ)

การศึกษาเกี่ยวกับกรอบข่าวเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก ผลงานการศึกษาของนักวิจัยหลายคนบ่งบอกให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การใช้กรอบข่าวที่แตกต่างกัน จะก่อให้เกิดผลลัพธ์ การขับเคลื่อนและการตอบรับจากผู้ชมข่าวที่แตกต่างกันด้วย ดังที่ ชานโต ไชเอียงการ์ (Shanto Iyengar) นักรัฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ดกล่าวเอาไว้ว่า กรอบข่าวแบบเหตุการณ์ และสาระสำคัญ ส่งผลต่อความรู้สึกรับผิดชอบต่อประเด็นปัญหาสังคมของผู้ชมแตกต่างกัน กรอบเหตุการณ์ มีแนวโน้มที่จะส่งผลต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งมากกว่าจะก่อให้เกิดความเคลื่อนไหวของคนทั้งสังคม ในขณะที่กรอบสาระสำคัญ ให้ผลในทางตรงกันข้าม ทว่า ข่าวโทรทัศน์เป็นสื่อที่เน้นหนักในการใช้กรอบแบบเหตุการณ์ จึงก่อให้เกิดความรู้สึกต่อเหยื่อที่ตกเป็นผู้เคราะห์ร้ายในเหตุการณ์ หรือมุ่งติเตียนผู้กระทำผิดมากกว่าจะก่อให้เกิดพลังสังคมในวงกว้าง (Iyengar, 1991)

Neuman (1992) นิยามกรอบข่าวว่า คือกลุ่มคำ ที่มีความหมายเชื่อมโยงถึงแนวคิดที่เป็น 'ความสนใจของมนุษย์' และ 'ความขัดแย้ง' นอกจากนี้ กลุ่มคำเหล่านี้ยังมีความเกี่ยวข้องกับนโยบายหรือปัญหาสังคมอีกด้วย กรอบข่าวหมายถึงการกำหนดเรื่องราวในระยะเวลาหนึ่ง และสร้างประเด็นเกี่ยวจรรยาธรรมเกี่ยวกับเรื่องราวนั้นออกมา เช่นเดียวกับงานของ Price (1997) ที่จำแนกกรอบข่าวออกเป็น 3 ประเภทโดยเรียกว่า 'ความขัดแย้ง' 'ความสนใจของมนุษย์' และ 'เหตุการณ์สืบเนื่อง' และกล่าวว่าคำที่ใช้ในเนื้อเรื่องจะต้องสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าของข่าว (news value)

Entman (1993:873-882) นิยามการกำหนดกรอบอยู่บนพื้นฐานที่ว่า ประเด็นปัญหาหรือเหตุการณ์นั้นถูก framing device ชักนำกำหนดให้นิยามปัญหาออกมาในรูปแบบใด อาทิ ในเชิงการวินิจฉัยปัญหา, ตัดสินปัญหาในเชิงศีลธรรม หรือเสนอแนะวิธีเยียวยาแก้ไข ในงานวิจัยของ Iyengar (1991) ทำการตรวจสอบกรอบข่าวสองประเภท ได้แก่ episodic frame และ thematic frame โดย Iyengar และ Kinder (1987) ได้ทำการตรวจสอบ framing device ในการเสนอประเด็นข่าวเกี่ยวกับปัญหาสังคม ได้แก่ประเด็นที่ระบุว่า a) ประธานาธิบดีเป็นผู้รับผิดชอบต่อทั้งสาเหตุของปัญหาและวิธีการเยียวยาปัญหา (สภาวะครอบคลุม) b) บุคคลในตำแหน่งอื่นๆ จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบปัญหานั้น (สภาวะจำกัด) c) ไม่มีบุคคลใดเฉพาะเจาะจงว่าจะต้องถูกกำหนดให้รับผิดชอบในปัญหา (สภาวะไม่รู้แน่ชัด)

Entman ยังชี้ให้เห็นถึงความหลากหลายของ framing devices ไว้อีกด้วยการกล่าวว่า การกำหนดกรอบข่าวเป็นแนวคิดที่ยังมีความกระจัดกระจายอยู่มาก นักวิจัยเกี่ยวกับกรอบข่าวได้ใช้เทคนิคและการวิเคราะห์เนื้อหามากมายหลายรูปแบบที่มีอยู่ (Riff, Lacy & Fico 1998) รวมถึงการใช้การวิเคราะห์วาทกรรมเพื่อค้นหาวิธีที่จะตรวจสอบและสืบหากรอบในข่าว กระบวนทัศน์ที่เห็นอยู่ในแผนผังโครงสร้างของกรอบข่าวนั้นแสดงให้เห็นถึงการไหลของโครงสร้างกรอบข่าว (frame construction flow) ในลักษณะต่างๆ กัน เช่น กรอบข่าวเดี่ยวของ ชมรมนักศึกษาเพื่อประชาธิปไตย ถูกค้นพบโดย Gitlin (1980) ว่าเป็นไปเพื่อยกความสำคัญของสาธารณิตที่มีต่อการเคลื่อนไหว, McLeod และ Detenber (1999) ค้นพบframing device ที่ถูกนำมาใช้ในการกำหนดกรอบ เช่น ภาพจากกล้องโทรทัศน์ที่ถ่ายกลุ่มผู้ประท้วงที่ถูกเลือกมานำเสนอข่าว นอกจากนี้ทั้งคู่ยังค้นพบ กรอบในข่าวการประท้วงทางการเมือง โดยตรวจสอบพบ 'การตอบสนองในระดับความคิดที่คนดูมีต่อเนื้อหาที่ปรากฏในสื่อว่ามีความโดดเด่นหรือสามารถเข้าถึงคนดูได้มากแค่ไหน', Pan และ Kosicki กล่าวว่า frame device คือ วากยสัมพันธ์ (syntactical) บทโทรทัศน์ (script) สาระสำคัญ (thematic) และ สำนวนข่าว (rhetorical structure) โดยพวกเขาค้นพบกรอบข่าวในเรื่องราวเกี่ยวกับการทำแท้งที่ถูกนำมาใช้ในการตีความกลุ่มผู้ประท้วง Pan และ Kosicki (Kosicki & Pan, cited in Botan and Hazleton, 2006 : 283) บอกว่าโครงสร้างของกรอบข่าวของพวกเขา ก็คือการทำเรื่องราวนำเสนอประเด็นสำคัญของข้อมูลให้แก่ผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านจะได้นำข้อมูลเหล่านี้ไปสร้างความหมายของเหตุการณ์ด้วยตัวเอง

ต่อมา Semetko and Valkenburg (2000:93-109) ได้พัฒนากรอบข่าวที่เป็นลักษณะเฉพาะสำหรับประเด็นปัญหานั้น ๆ จนสามารถระบุว่ากรอบข่าวนั้นมีอยู่ 5 ลักษณะ ได้แก่ กรอบความขัดแย้ง, กรอบความสนใจของมนุษย์, กรอบประเด็นความรับผิดชอบ, กรอบศีลธรรมจรรยาและกรอบผลสืบเนื่องทางเศรษฐกิจ ซึ่งแต่ละกรอบมีลักษณะดังนี้

กรอบความขัดแย้ง ให้ความสำคัญกับความขัดแย้งระหว่างบุคคล, กลุ่ม, สถาบันหรือประเทศ

กรอบความสนใจของมนุษย์ นำไปสู่เรื่องราวของแต่ละบุคคลหรืออารมณ์ความรู้สึกที่นำเสนอออกมาในเหตุการณ์, ประเด็นหรือปัญหานั้น ๆ

กรอบประเด็นความรับผิดชอบ นำเสนอประเด็นหรือปัญหาในเชิงความรับผิดชอบต่อการแก้ไขปัญหาของรัฐบาล, กลุ่มคนหรือบุคคลต่าง ๆ

กรอบศีลธรรมจรรยา เป็นการตีความเหตุการณ์หรือประเด็นนั้นในบริบทของความเชื่อทางศาสนาหรือบทบัญญัติทางศีลธรรม

กรอบผลสืบเนื่องทางเศรษฐกิจ นำเสนอเหตุการณ์, ปัญหาหรือประเด็นต่าง ๆ ในรูปแบบของผลสืบเนื่องทางเศรษฐกิจที่จะเกิดกับแต่ละบุคคล, สถาบัน, ภูมิภาคและระดับประเทศ

เมื่อเราทราบถึงกรอบของแต่ละสถานีแล้วนั้นในข้อสันนิษฐานข้อที่สองที่มีว่ากรอบข่าวแต่ละสถานีโทรทัศน์ที่ถูกกำหนดขึ้นจากนโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด หรือธรรมเนียมประเพณี รวมไปถึงผู้สนับสนุน ของแต่ละหน่วยงานของแต่ละสถานีโทรทัศน์ ในช่วงเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง ระหว่างวันที่ 2 มี.ค. ถึง 2 เมษายน 2549 ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยใคร่นำเสนอผู้วิจัยได้หยิบยกแนวคิดเรื่อง กรอบ ในความหมายของ Andsager and Smiley (1998) ที่กล่าวไว้ว่า ผู้ที่มีบทบาทในการกำหนดกรอบและวางแนวทางที่แท้จริงของข้อมูลข่าวสาร คือ ผู้ที่มีอำนาจควบคุมบริหารจัดการองค์กรสื่อหรือผู้เป็นเจ้าของกิจการสื่อ นั้นๆ ไม่ว่าจะเป็นรัฐบาล หน่วยงานของรัฐบาล เอกชน หรือแม้กระทั่งนักเคลื่อนไหวฝ่ายพลเมือง ที่เข้าไปมีอิทธิพลและบทบาทในการเข้ามาแทรกแซงการผลิตข้อมูลข่าวสารไปสู่ประชาชนเพื่อสื่อถึงกรอบของพวกเขา ซึ่งความหมายนี้สามารถนำมาอธิบายได้ถึงการศึกษาเกี่ยวกับเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง ต้องมีกรอบในการเสนอข่าว ก็เพื่อที่จะเป็นการสื่อถึงกรอบหรือขอบเขตของเนื้อหาข่าวให้เข้ากับสถานการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นเพื่อไม่ให้เกิดเหตุการณ์ที่รุนแรงและยั่วแยะและปัญหาอันจะนำไปสู่สันติสุขและความสมานฉันท์ที่เกิดขึ้นในสังคม อีกทั้งยังเป็นการสื่อถึงกรอบที่แต่ละสถานีใช้ในการสร้างความหมายเกี่ยวกับเนื้อหาของข่าวนี้นี้ต่อผู้ชมอีกด้วย

ทางด้าน Claes H. de Vreese (2005) ที่ได้กล่าวไว้ในเรื่อง News framing : Theory and typology ก็ยังพูดถึงว่า วิธีหนึ่งที่สามารถใช้ในการสร้างมติสาธารณะ (public opinion) ก็คือ การวางกรอบของเหตุการณ์และประเด็นที่เกิดขึ้นในรูปแบบเฉพาะทาง ซึ่งการวางกรอบ (framing) นี้เกี่ยวข้องกับการสื่อสารในแง่ของการนำเสนอและการกำหนดประเด็นใดประเด็นหนึ่ง โดยได้กล่าวถึงกระบวนการในการสร้างกรอบ (Frame-building) ขึ้นมาของการทำงานข่าวว่า ประกอบไปด้วยปัจจัยต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก ซึ่งปัจจัยภายในนั้นจะเกี่ยวกับการที่นักข่าวและองค์กรข่าวต่าง ๆ กำหนดกรอบของประเด็นข่าวนั้นขึ้นมาได้อย่างไร (Shoemaker & Reese, 1996) ส่วนปัจจัยภายนอกนั้น เกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วมระหว่างนักข่าวกับผู้มีอำนาจทางการเมือง (Gans, 1979; Tuchman, 1978) และการเคลื่อนไหวทางสังคมเข้ามาเกี่ยวข้อง (e.g., Cooper, 2002; Snow & Benford, 1992) ซึ่งผลที่ได้จากกระบวนการสร้างกรอบนี้จะพบได้จากกรอบที่ปรากฏอยู่ในตัวบทของข่าวที่เกิดขึ้นนั่นเอง

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังเห็นว่า แนวความคิดเกี่ยวกับสื่อและสาธารณะประโยชน์ (Public Interest) ของ Denis McQuail (2005:140-148) นักวิชาการสาขาานิเทศศาสตร์ชาวอเมริกัน ที่ได้พยายามสร้างกรอบใหม่ในการพิจารณาบรรทัดฐานของสื่อ ทั้งในด้านโครงสร้างและการปฏิบัติงาน โดยมีแนวความคิดพื้นฐานว่า “สื่อดำรงอยู่บนความคาดหวังว่าจะรับใช้สาธารณะประโยชน์สุขโดยรวมของประชาชน”

กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ สื่อแตกต่างจากธุรกิจทั้งหมด เนื่องจากมีพันธกิจระยะยาวต่อสังคม โดยเฉพาะในมิติด้านการเมืองและวัฒนธรรม

แนวคิดเกี่ยวกับการทำงานและเนื้อหาของสื่อ อันเกี่ยวเนื่องกับสาธารณะประโยชน์ของ McQuail นั้นสามารถจำแนกได้เป็น 3 แนวคิดด้วยกันคือ

1. แนวคิดที่มองว่าสาธารณะประโยชน์หมายถึง สิ่งที่คนส่วนใหญ่ (majority) ในสังคมนิยมชื่นชอบหรือเห็นด้วย (the public interest = what interests the public) หากพิจารณาในบริบทของสื่อ เนื้อหาที่สนองสาธารณะประโยชน์ก็คือ เนื้อหาที่ผู้บริโภคส่วนใหญ่ในตลาดสนใจหรือต้องการนั่นเอง
2. แนวคิดที่มองว่าสาธารณะประโยชน์จะต้องมีที่มาหรือถูกตัดสินโดยค่านิยมหรืออุดมการณ์หลักสังคม เช่น มาร์กซิส ความเชื่อทางศาสนา หรืออุดมการณ์แห่งตลาดเสรี
3. แนวคิดที่เห็นสาธารณะประโยชน์เป็นผลลัพธ์จากกระบวนการแลกเปลี่ยน ได้เถียงและตัดสินใจร่วมกันแบบประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นสาธารณะประโยชน์ตามความคิดนี้จึงไม่มีรูปแบบที่แน่นอนตายตัว แต่จะเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปเรื่อยๆ ขึ้นกับการต่อรองของกลุ่มต่างๆ ในสังคม

ส่วน ธีรรัตน์ พันทวี (2537:85) ได้กล่าวว่า สถานการณ์ทางการเมืองในขณะนั้น ย่อมมีผลต่อการกำหนดกรอบสำหรับงานข่าวด้วย กล่าวคือ ถ้าบ้านเมืองอยู่ในภาวะปกติมีความสงบเรียบร้อย ปราศจากการปฏิวัติยึดอำนาจทางการเมือง การปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ จะเป็นไปตามกรอบที่มีอยู่ตามปกติ แต่หากสถานการณ์บ้านเมืองไม่อยู่ในภาวะปกติ การปฏิบัติตามกรอบก็จะถูกบิดเบือนไป ลักษณะเช่นนี้สามารถนำมาปรับใช้กับข้อสันนิษฐานที่ผู้วิจัยวางไว้อย่างชัดเจนขึ้น เนื่องจาก สถานการณ์ทางการเมืองในช่วงความขัดแย้งทางการเมือง สถานีโทรทัศน์มีการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง โดยแต่ละช่องนั้นมีกรอบในการนำเสนอ

แตกต่างกันออกไปโดยนำที่จะขึ้นอยู่กับกรอบที่ผู้มีอำนาจทางการเมืองในขณะนั้นกำหนดไว้ให้เป็นไปตามแนวนโยบายของแต่ละสถานีโทรทัศน์แต่ละช่อง ทำให้มีปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดกรอบข่าวลักษณะที่ต่างๆเกิดขึ้น

สรุปข้อสันนิษฐานจากแนวคิดและทฤษฎี

1. กรอบข่าวเกี่ยวกับเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองของสถานีโทรทัศน์ทั้ง 3 ช่อง จะมีลักษณะการวางกรอบข่าวที่แตกต่างกัน

โดยการที่จะเข้าใจถึงกรอบข่าวของแต่ละสถานีโทรทัศน์ 3 แห่ง ในช่วงเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองนั้น จำเป็นต้องทำความเข้าใจในตัว รหัส (Code) ที่แสดงหน้าที่ในการจัดระบบเนื้อหาของข่าวที่นำเสนอออกไป ซึ่งรหัส(code)สำหรับการนำเสนอข่าว ก็คือ กรอบ (Framing) ที่ทางสถานีโทรทัศน์ทั้ง 3 ช่อง จะต้องนำเสนอภายใต้กรอบของสถานีของแต่ละสถานีที่วางไว้ เพื่อเป็นการสร้างความหมายต่อข่าวที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ การที่ผู้รับสารจะเข้าใจความหมายได้นั้น ก็ต้องมีการถอดรหัส (decode) ตามประสบการณ์และความเข้าใจและมุมมองที่แต่ละคนมีอยู่นั่นเอง โดยกรอบจะแตกต่างกันออกไปตาม นโยบายของสถานีโทรทัศน์แต่ละแห่ง

2. นโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด หรือธรรมเนียมประเพณี นักข่าว รวมไปถึงผู้สนับสนุน ของแต่ละสถานีโทรทัศน์เป็นตัวกำหนดเนื่องจาก การทำงานข่าวของเจ้าหน้าที่หรือพนักงานในแต่ละสถานีจะต้องมีระเบียบ ข้อบังคับ ธรรมเนียมประเพณี รวมไปถึงผู้สนับสนุน และนโยบายในการทำข่าวและกรอบในการทำข่าว โดยจะมีการปรับเปลี่ยนไปตามเงื่อนไขและสภาวะทางการเมืองซึ่งผลกระทบให้เกิดแรงกดดันในส่วนของผู้บริหารที่รัฐที่เข้ามาาร่วมกำกับดูแลนโยบายและรวมไปถึงผู้สนับสนุนของแต่ละสถานีด้วยและในตัวของของนักข่าวว่าจะมีประสบการณ์ในการถ่ายทอดเรื่องราวที่ต้องการจะนำเสนอออกไปว่ามีความชำนาญมากน้อยเพียง ที่ต้องส่งเนื้อหา โดยสร้างความหมายให้ประชาชนหรือผู้รับสารเป็นผู้ตีความ ถอดรหัส แปลความหมายเนื้อหาของข่าว ตามประสบการณ์และความเข้าใจและมุมมองที่แต่ละคนมีอยู่นั่นเอง